

Säger. Ganste rigtig kom Andragendet til mig i Oktober Måaned, men vi vare langt inde i December, inden jeg kunde faa de fornødne Erklæringer, og det var dog i og for sig naturligt, om jeg lod disse to Klager gaa jævnsides, om end de ere af noget forskellig Bestaaffenhed. Det ærede Medlem ved overhovedet ikke, om den Klage, som kom i Oktober Måaned, ved de Oplysninger, der ere indhentede, har givet noget væsentligt Udbytte, hvorpaa der kan bygges videre Foretagender, saa jeg tror, det ærede Medlem kommer til at opsætte sin Dom om, hvorvidt jeg har handlet mer eller mindre kraftigt, indtil han ser Resultatet. Hvad det første Punkt angaar, skal jeg bemærke, at mit Kendskab til, hvad der foreligger som Forseelse, det altsaa, der har givet Højesteret Anledning til Paataale, har jeg i alt væsentlig fra Højesteretsdommen. Meget muligt er det, at der i Proceduren, som ogsaa er refereret i Bladene, er kommet mere frem, men det kan jeg ikke bygge paa, og med Sagens Alter har jeg ikke haft at gøre. Efter hvad der forelaa fra Højesteret, var der intet, der kunde vække hos mig en Forsikling om, at Dommeren skulde i Forbedringshuset for det af ham udbviste Forhold. Det, der var Tale om, var, at Højesteret havde ment, at der var begaaet en Forseelse, og man vilde vistnok finde det meget beynæderligt, om jeg som Justitsminister, efter at Højesteret havde talt, vilde udstede en Circulære til Dommerne paa Grund af, at der en Gang var blevet paataalt en saadan Forseelse. Man vilde vistnok saa sige: Det er ret mærkeligt, at den ny Justitsminister, naar Højesteret har talt saa tydeligt, finder det nødvendigt at give sit Beshyt med til os, han kunde dog vente og se, om vi tilfidsatte Højesterets Udtalelser.

Nordam: Jeg ønsker at knytte et Par Bemærkninger til den højtærede Krigsministers Udtalelser om Sølvgadens Kaserne. Den højtærede Minister fremkom med en Plan, som jeg ogsaa har hørt tidligere har været under Ventilation, og som gaar ud paa at bytte om, saa at Landboerne kom til at ligge i Kastellet og Kjøbenhavnerne i Sølvgadens Kaserne. Denne Plan er, om jeg saa maa sige, utilbørlig, thi hvis Forholdene paa Kasernen ere af den Art, at de ere farlige for dem, der skulle ligge der, synes de mig lige saa farlige for Kjøbenhavnerne som for Landboerne. Det Parti, hvortil jeg hører, bliver ellers bekyldt for ikke at være særlig venligt over for Kjøbenhavnerne, men jeg tror dog, vi ere saa venlige, at vi ikke unde dem at faa Meningitis

cerebro-spinalis. Hvis Forholdene paa Kasernen ere saaledes, at der bør gøres noget, saa bør det gøres, men man bør ikke gaa til et Skridt, som ikke fører til noget, men hvorved man udsætter Kjøbenhavnerne for at faa den omtalte Sygdom. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) henviste til, at Sølvgadens Kaserne var et Arnested for smitsomme Sygdomme, der derfra bleve bragte ud i Byen. Hvorvidt det er Tilfældet, er naturligvis vanskeligt at sige med Sikkerhed, men en Ting kan man i hvert Fald sige, at den for de Soldater, der komme derhen, er et Arnested for smitsomme Sygdomme i allerhøjeste Grad. Som bekendt har Hæren ikke noget særskilt Epidemihospital. Der ligger et gammelt Hospital i Fredericiagade, det er 100 Aar gammelt, og oprindelig var Marinens Hospital, men blev af denne kaseret som ubrugeligt, og derefter har Hæren taget det i Besiddelse til Behandling af smitsomme Sygdomme. Enhver, der sender det mindste til Nutidens Begreb om smitsomme Sygdomme og deres Udbredelsesmaade, vil finde det utilbørligt at bruge et lille, daarligt, 100 Aar gammelt Hospital midt i et af Byens tættest befolkede Kvartere, til Epidemihospital. Forholdene derinde ere af den Art, at der om Sommeren er saa liden Plads, at den lille, smalle Gaard er opfyldt af Døcherste Jilttelte. Jeg er sikker paa, at det rummer en stor Fare for Byen at have dette Epidemihospital liggende midt inde i et tæt befolket Kvarter, og jeg tror, og Statistiken vil ganste sikkert vise, at det meget ofte gaar saaledes, at de Soldater, der komme derind med een smitsom Sygdom, ikke slippe ud derfra uden at have gennemgaaet alle de smitsomme Sygdomme, de kunne have. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, som jeg tror i allerhøjeste Grad trænger til en Wendring.

Paulin: Jeg vil gerne tillade mig ganste kort at anbefale et Forslag til Bevilling, der er stillet til § 26 under B. Nr. 9. Det angaar en Undersøttelse een Gang for alle til 6 Ejendomsbesiddere ved Landgrænsen, hvis Ejendomme bleve overkaarne ved den i Henhold til Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 foretagne Grænseregulering. Af disse 6 Landejendomsbesiddere bo de 3 i min Valgkreds. Jeg skal først udtale min Tak og Paastømmelse til den højtærede Indenrigsminister for den Velvilje og Smødelommen, hvormed han har søgt at faa dette Spørgsmaal ordnet fra Regeringens Side, og ligeledes for det Forslag til en Bevilling, som